

Τρεῖς ψυχάς φασ, πλὴ ἀζημιώ, ἥτις ἔστιν κοινή τῆς ἀνθρώπων, τῆς ἀλόγων ζώων καὶ τῆς φυτῶν, τὸ αἷμα ὁ-

Λ περ ἑστὶ μόνων τῶν ζώων, καὶ πλὴ λογικῶν, ἥτις ἑστὶ μόνων τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ μὴ δαπολοῦσι. Σω. μὴ νυθ βαρείως ἀλγλίαν.

Et me per dunt. so. ne nimis acerbe isthuc ferias.

Στρ. Καὶ πῶς ὅπι μου Φροῦδα τὰ χρέματα, φροῦδη χροιά.

ST. At quomodo? cum Nulla pecunia, color nullus,

Φροῦδη δὲ ἢ ψυχῇ. φροῦδη δὲ ἔμβασι.

Nec vna in me sit quicquam: nullum

Καὶ θεός τούτοις ἐπι τοῖσι κραισίς, Φρουράς ἀδων

B Calceamentum: in super excubiaturum sim satur,

Ολίγου φροῦδος γεγύνημαι. Σωκρ. Οὐτ' οὐ πὶ ποιεῖς; οὐχὶ φρονησῆς; Στρ. ἐγώ.

Propè nullus fio, miserq. SO. Heus tu, quid agis? nil commentaris? ST. Ergo?

Νὴ τὸν Ποσειδά. Σωκρ. καὶ τί δῆτ' ἐφρονησας;

Per Neptunum. So. quid ergo commentatus es?

Στρ. Τὸ τῆς κόρειος εἶ μου τί φειλεφθῆσεται.

ST. An aliquid in me reliquum fiet à cimicibus.

Σω. Απολεῖ κραισίς. Στρ. ἀλλ' ὠ γὰρ δ' ἀπόλωλ' ἀρπίως.

SO. Male per eas. ST. at, ὁ bone vir, iam ante perij.

Σω. Οὐ μαλθακίς ἐ. ἀλλὰ φεικαλυπτία. Εὐρηπία γὰρ νοῖς ἀποσερπητικός.

SO. Non decet ita mollem esse, sed obnubenda facies:

Καταπόλημι. Στρ. οἶμοι. πῶς αὖ δῆτ' ὄπιβάλοι

Et inquirenda apta ad fraudem sententia, Et impostura. ST. vah quis inicit mihi

Ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποσερπητίδα; Σωκρ. Φέρε νυθ. ἀδρηστω φροῦτον ὅ, π δρᾶ τουτονί.

Nunc ex agnibus pellibus sententiam, Ad fraudandos cimices aptam. SO. sine videam

Οὐτ' οὐ κειδέυθις; Στρ. μὰ τ' Ἀπόλλω γὼ μὲν οὐ.

D Primum, quid hic agat: heus dormis? ST. non, per Iovem.

Σω. Ἐχεις τίς; Στρ. μὰ Δί. οὐδὲν ἔγωγ'. Σω. οὐδὲν πανυ;

SO. Habes aliquid? ST. nihil equidem. SO. an prorsus nihil?

Στρ. Οὐδὲν γε πάλιν ἢ τὸ πέθ' ἐν τῇ δεξιᾷ.

ST. Nihil prorsus habeo, nisi penem in dextera.

Σχόλια. Φροῦδη δὲ ἔμβασις. ] μέχρι τῆς εὐτελοῦς κλήματος, τοῦτο δὲ εἶπε δὲ τὸ ὑπολελύσθαι τὰς ἐμβάδας ὅτι ἀπέδυνετο μίλλων εἰσένειναι εἰς τὸ φρονιτισήειον. ἄλλως, ἐκ εἰπεν ὅσοι δὲν, ὅτι τὰς ἐμβάδας ὑπελύσθητο ὁ Στρεψιάδης, ὅτι εἰσέειπε τὸ ὑπὲρ γλῶσσῆς φρονιτισήειον, ἀλλὰ μόνον ὅτι ἐξεδύσθη τὸ ἰμάτιον. Ἐδὲν θάυμαστον ἢ γρηγορὸς μὲν τότε παρήκει, νυθ δὲ λέγει τουτέστι τὸ ὑπολύσθαι τὰς ἐμβάδας, ὃ δὲ ἐκεῖ εἶπεν ἢ γοιω τὸ δάπο δύνανται τὸ ἰμάτιον, νυθ ἔ λέγει. Φρουράς ἀδων. ] οἱ φρουροῦντες ἐν τῷ πολέμῳ δὲ τὸ πᾶσα μὲν δεῖσθαι αὐτῶν πλὴ ἀργυρίαν ἦθλον. Ἐ οὕτως λὺ λεγόμενον ὅτι τῆς ἀργυροπώτων φρουράς ἀδων. ἄλλως, τὸ φρουράς ἀδων παροιμία ἔστιν ὅτι τῆς ἀργυροπώτων καὶ φρονιτισήειον πάντων λεγόμενον, οἱ γὰρ ὅππασάντες ἐν νυκτὶ βίνα φυλακῆν ἀδουσι, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς ὑπνοῦ καταμαλθακισθῆντες ἐκλήπωσι ὃ φυλάσσουσιν. εἰκότως δὲ ἐν αὐτῇ παροιμίᾳ ἐλήφθη. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐν τῇ κλίην κείμηνος ἐκποιμαῖτο ἀλλ' ἐφρόνιζεν. ἀσειεῖς δὲ πάντων καὶ τὸ φροῦδης εἶρηκεν ὃ πομπιτικὸς ἐκ τῆς δὲ ὑπολέξεων σιωπῆτικὸς τῆς φρουράς ἔ τῆς ἀδων χηματαίτας αὐτό. ἄλλως, ἐκ τῆς παρεπομῆς τοῖς φρουροῖς. εἰώθασιν γὰρ αὐτοῖς ἀδων δάποσει πάντες τ' ὑπνοῦν. φρουράς ἀδων οὗ διαχρυπνῶν πλὴ φρουράς. πᾶσα δὲ πλὴ λέξιν πλὴ φροῦδη τὸ πᾶσαι ὅσους, διαση δὲ ἢ χραφῆ. φρουράς ἀδων ἀντὶ τῆς σιωπῆτικῆς ἀδων φρουράς. τὸ δὲ φρουράς ἀδων ἀντὶ τῆς φυλάκων. ἐπεὶ φυλάκας ἦσαν τῆς φρονιτισήειων θυρῶν.

B I S E T V S. Φρουράς ἀδων ] εἰ καλῶς ἔχει τὸ τ'

χραφῆς, ἔλλειψις ἀν εἰν τῷ ἔνεκα. ἀδων φρουράς ἔνεκα, δηλονότι πρὸς τὸ τ' ὑπνοῦν δάποσειν, καὶ λέξεις τῆς ἐνεκῆς ἡμικλή. εἰ δὲ χραφῆς φρουράς, εἰν αἰτιατικῆ πλῆθωσι. ἀδων δὲ φρουράς ταυτ' ἢ φρουράς ἔνεκα ἀδων, ἵνα τ' ὑπνοῦν δάποσειν. Ολίγου φροῦδος ] ἔλλειψις τῆς δέω. γεγύνημαι φροῦδος ολίγου δέω, ἀντὶ τοῦ φροῦδὸν γεγύνημαι φροῦδος, ἀλλὰ τὸ ἀρχηγοῦτερον, ἔ γὰρ ὡς ὅτι πᾶσι πλείστον ἄτω λαλῆμι, μικρὸν δὲ ἐπὶ τῆς χραφῆς φροῦδος, ολίγου δὲ ἐπὶ τῆς δάπο θανείν, ἀντὶ τῆς πᾶσα μικρὸν, εἴτε φροῦδὸν ἀπέθανον.

Σχόλια. Απολώλ' ἀρπίως. ] ὑπὸ τῆς κόρειος δηλονότι. ὅτι Σωκράτης εἶπεν δάποσειν, ὅτι μίλλεις δάποσειν, αὐτὸς λέγει, ὅτι δάποσειν ἦδ ἢ. Πεικαλυπτία. ] δὲ εἰ σέ σπασα καλύψασθ' ὅτι φασθ' ἐπεὶ οἱ εἰσείνοιστες τῆς ὀφθαλμῶν, δάποσαν ὅν τὴν γνώμην. Καταπόλημι. ] ἀπαλόγημα γίνεσθ' ὑπὸ τῆς ἀπόλλω, ὃ δηλοῖ τὸ ταχέως καὶ δύναν ἀέλλης κινῶ, ἀφ' ἧς Ομηρος ἀιολοπάλης τῆς φρουράς καλεῖ, ἢ τῶν ταχυπέδων ἢ ποικίλων ἰπποζομῆς. Ἀρνακίδων. ] ἀρνακίς λέγει, τὸ τῆς ἀρνῶν κώδιον. ἐπαίξε δὲ πρὸς τὸ ἀρνακίς. δὲ ὅτι εἶπεν τίς ἀν μοι φειβάλοι ἐξ ἀρνακίδων σούραν. ἐπαίξεν ὀνομάσας δάπο τῆς ἀρνῶν τὸ ἀρνακίς τῆς δανεισῆς, τὸ ἐξ ἀρνακίδων τὸ δὲ δάποσειν ἰδ' α, ἀμα μὲν ἔ πρὸς τὸ δάπο τῆς δάποσειν. ἀμα δὲ ἔ ἀντὶ τῆς φειβόλοιο. Ἐχεις τί. ] ὅτι φροῦδὸν αὐτὸ ἀναρτήσας πλὴ φρονιτίδα, ὡς ὅτι ὄρνιθοθήρη, εἴτε τὸ ἔχθρως ὡς τῆς ἀργυροπώτων ἢ τοῦ ὄρνιθ' ἰχθυῶν, εἴτε τὸ ἔχεις τί, ἀναρτήσας γὰρ αὐτὸ ἐκίλευσε τ' ἀρνακίαν ἔ πλὴ φρονιτίδα.